

[Johan Asmussen.]

er sikker på, at den højtærede minister ikke selv er særlig begejstret for den; det ligger formodentlig i de ord, som finansministeren udtalte den 22. oktober — jeg citerer, det står sp. 450 —

„Det er ikke nogen løsning, det er en foreløbig afgørelse, hvis man vælger denne fremgangsmåde.“

Det er ikke nogen løsning, det er i høj grad en foreløbig afgørelse, og jeg håber, at foreløbigheden bliver så kort som på nogen måde muligt, og at man i de drøftelser, som nu haster mere og mere, også kommer ind på en endelig løsning af spørgsmålet om forholdet imellem ejere og lejere. Jeg skal ikke gentage, men kun minde om, at jeg også ved førstebehandlingen gav udtryk for, at vi også fra de uafhængiges side i allerhøjeste grad er enig i, at der tiltrænges lighed, en rimelig ordning af forholdet mellem de to grupper. Forhåbentlig lader det nu ikke vente ret længe på sig. Men vi kan ikke gå med til den løsning, som foreslås her, hverken 2 pct.s reglen eller den dertil knyttede ordning af standardfradraget. Jeg hæftede mig ved, at det ærede medlem hr. Foged ved første behandling sagde om standardfradraget — jeg citerer —

„Vi erkender, at det er en rationel løsning, men må samtidig indrømme, at det sker på bekostning af retfærdigheden.“

Vi vil ikke tage ansvaret for at gå med til en ordning, som også efter vor mening klart er på bekostning af retfærdigheden, derfor kan vi ikke stemme for 2 pct.s reglen og vil også ved den endelige afstemning om lovforslaget undlade at stemme, fordi vi ikke vil tage medansvaret for en regel, som vi mener giver helt urimeligt forskellige resultater og i virkeligheden ender med uretfærdigheder for overordentlig mange.

Niels Westerby: Jeg bør vel lykønske de 4 gamle partier med, at der er opnået enighed mellem dem om, hvordan den kommende ligningslov skal se ud. Jeg kan vel også lykønske de to partier venstre og de konservative med deres i denne sag nye rolle som regeringspartier.

Jeg kan naturligvis anerkende, at der herigennem er opnået en vis arbejdsdygtighed, men på den anden side forekommer det

resultat, der er kommet ud af udvalgsarbejdet, mig ikke at være helt tilfredsstillende.

Det første, af finansministeren stillede ændringsforslag går ud på at nedsætte lønmodtagerfradraget fra de foreslåede 800 kr. til 400 kr. Motiveringen for at udskyde spørgsmålet om lønmodtagerfradragets forhøjelse er, at man vil have sagen behandlet i skattereformudvalget. Nu skal man jo passe meget på, at skattereformudvalget ikke bliver en sovepude her i det høje ting. Nu har der været arbejdet med skattereform i over 10 år, og meget tyder på — jeg håber naturligvis ikke, det går sådan — at der kan gå lang tid, før der opnås nogen skattereform. Og livet skal jo leves, og kan man ikke være sikker på at få en skattereform inden for en overskuelig tid, må man på en række områder gennemføre de ting, som er rimelige. Kan man ikke skaffe politiske muligheder for en samlet løsning, ja, så må man løse de mere påkrævede ting hver for sig og noget hurtigere.

Det ændringsforslag, der er stillet af den højtærede finansminister, vil under alle omstændigheder betyde, at lønmodtagerfradraget ikke sættes op fra 400 kr. til 800 kr. i det kommende skatteår, altså for den beskattning, der finder sted på grundlag af selvangivelsen i januar 1966.

Jeg synes ikke, det er en rigtig aftale, man er nået frem til i udvalget. For det første har prisstigningerne udhulet det gamle lønmodtagerfradrag, som har været 400 kr. i 13 år; det trænger til en revision til 800 kr. For det andet er der en masse borgere, der spilder deres tid med at prøve på at dokumentere, at de er berettigede til et større fradrag end 400 kr., og skattemyndighederne skal bruge tid til at efterse, om dokumentationen er rigtig. Ved at sætte fradraget til 800 kr. sparer man både skattemyndighedernes og borgernes tid.

Jeg vil derfor mene, det vil være rigtigt at forhøje lønmodtagerfradraget fra 400 til 800 kr. allerede nu. Jeg er klar over, at der så bliver spørgsmål om dækning af et tab for statskassen, et tab, der vil andrage ca. 100 mill. kr. Liberalt centrum vil være parat til både at stille forslag om en sådan dækning og at stemme for andres forslag om dækning under forudsætning af, at ændringsforslag nr. 1 ikke bliver vedtaget. Vi ønsker